

Otger Cataló, Mite? (I)

Crítica a "La llegenda d'Otger Cataló i els Nou Barons" de Miquel Coll i Alentorn

Article original: <http://www.shambalah.com/otger.html>

Resum: S'analitza críticament el text de Coll i Alentorn, en el que presumptament es demostra l'invenció tardana del mite d'Otger Cataló.

Un anàlisi crític del text, revela una gran quantitat d'apriorismes i fallades en l'aplicació del mètode científic que fan que el dit text no pugui ser en cap cas pres com a demostració de la no-historicitat de la figura d'Otger Cataló.

Index:

- [Presentació](#)
- [Descripció global](#)
- [Cometari detallat](#)
- [Conclusions crítiques](#)
- [Sobre Cataló i Kathalaunia](#)

Presentació

Analitzarem en el present text, el treball "La llegenda d'Otger Cataló i els Nou Barons" de Miquel Coll i Alentorn publicat a "Estudis Romànics (1947-48)" i "Llegendari (1993)", que ha estat citat com a treball a partir del qual es 'demostra' l'invenció tardana de la llegenda d'Otger Cataló. La mirada serà crítica, ja que pensem presentar en aquest anàlisi una sèrie d'errors en els que l'historiador, que per brevetat a partir d'ara anomenarem com a MCA o bé 'l'autor', incorre de forma sistemàtica i consistent, que invaliden el gruix de les seves assercions.

El mètode serà, comentar una per una i seguint l'ordre d'aparició en el text de les postures, opinions i mancances que no resisteixen un anàlisi crític. Començarem per una breu descripció global del text, per passar seguidament al detall i finalment a les conclusions crítiques.

S'afegeix finalment un darrer apartat on es comenten algunes de les implicacions dels elements simbòlics de l'història d'Otger Cataló que s'han evidenciat durant l'elaboració d'aquesta crítica. Implicacions que resulten força allunyades de les concepcions habitualment atribuïdes al personatge.

Descripció global

El text de l'obra està format per una breu introducció, XI capítols (129 paràgrafs) i un apèndix amb parts dels texts antics comentats en ella. Ja d'entrada, una primera lectura, revela que el mètode de presentació de l'argumentació, parteix tot donant per fet que tot el referit a Otger Cataló és mite i invenció. En cap cas hi ha un intent d'analitzar l'historicitat o no de la figura. Des de la mateixa introducció, el mite es assimilat a invenció, negant u obviant completament la possibilitat d'existència d'elements històrics en els relats tractats.

La tesi bàsica del text (que no es revela fins el final del mateix), és que la primera versió de l'història d'Otger Cataló és del segle XIII i que la variant genealògica va ser inventada el segle XV a l'Alt Berguedà, al voltant de la família dels Pinós. L'únic element que sí és objectiu en l'anàlisi de MCA, és precisament la detecció del fet que els noms d'alguns dels nou barons i personatges associats a algunes versions del mite, es troben de forma clara associats als Pinós del segle XV. Desafortunadament, aquesta aportació a l'anàlisi crític dels texts sobre Otger, que sí és rellevant, es veu deformada, per els sistemàtics errors d'interpretació, i els apriorismes que porten a MCA més enllà de la natural observació de la possibilitat d'una apropiació partidista per part dels Pinós del segle XV d'una història pre-existent, per caure en una preconcebuda i no justificada negació de l'historicitat de la figura d'Otger.

MCA fa un detallat anàlisi de les possibles fonts documentals anteriors al texts coneguts, a base de considerar diferents proto-versions, però limita la seva existència només al casos que resulten coherents amb l'objectiu preconcebut de l'anàlisi i ignora de forma sistemàtica la possibilitat d'existència d'altres fonts documentals si dita acceptació podés implicar contradicció amb l'hipòtesi que pretén provar, cosa que desvirtua d'arrel la pretesa científicitat de l'estudi. Analitzarem tot seguit les errades presents en el text, capítol a capítol per després avaluar de forma global les presumpcions del treball de MCA.

Comentari detallat

Capítol:1) La idea dels nostres orígens en els temps medievals

[P:1] "Per als nostres crònics... [L'ascendència franca](#) ⁽¹⁾ dels nostres comtats, presidits pel de Barcelona, [era prou recordada per la nostra gent](#) ⁽²⁾. que veia la nostra existència estatal... [Per aquells crònics no té gens d'interès el període visigòtic, i la nostra història comença amb les lluites de Carlemany contra els sarraïns](#) ⁽³⁾... [La llegenda de la pluja de creus de sang en la conquesta de Girona](#) ⁽⁴⁾..."

#1 Atribueix als francs la pròpia existència dels comtats, ignorant de pla la tradició secular goda, autòctona i anterior a la franca.

#2 Presumpció. Pretendre saber el que recordava la gent d'aquestes terres abans del segle XII, resulta ridícul. És un exemple del to acrític i en general apriorístic de l'autor.

#3 Ignora (lògicament de forma voluntària) que els crònics estan escrits sota l'influència catòlica, i la majoria des de el punt de vista del conqueridor, i que per això mostren la polaritat simplificadora de cristians vs sarraïns i no parlen evidentment de l'història dels conquerits. Altres fonts de l'època i del seu entorn internacional pinten un quadre més realista i complex, en el que els elements goths, jueus, territorials i dinàstics juguen papers de primera magnitud. És doncs, una simplificació contrària a la lògica sociològica de la societat del moment.

#4 Mirant de reafirmar el seu punt de vista, MCA evoca seguidament la que considera primera llegenda específicament catòlica, atribuïble al segle XI, com si el fet de l'existència d'un mite catòlic (cosa més que habitual en l'història del cristianisme) impliqués la irrellevància o inexistència de les altres influències de l'època. Il·lògic.

[P:2] "Durant aquests temps... la unió amb Aragó en 1137, contribuïren a [donar als catalans una més ferma consciència de la seva personalitat independent](#) ⁽⁵⁾ i a donar una importància més limitada en la nostra naixença com a poble a [l'acció reconqueridora dels reis francs](#) ⁽⁶⁾..."

#5 L'autor sembla ignorar de nou que la personalitat diferenciada de les terres catalanes es pot detectar ja fàcilment en l'època visigoda, i abans de la forçada uniformització romana en la cultura ibera. Reduir la 'catalanitat' a un 'invent' que apareix entre els segles IX - XII, és de nou ignorar (lògicament de nou de forma voluntària) l'influència de les etapes anteriors, la cultura dels pobles de l'època i la complexitat intrínseca del període.

#6 Qualificar de 'reconquesta', l'acció dels reis francs, en el seu intent d'apoderar-se d'unes terres que en cap cas havien estat seves, mostra el prejudici catòlic de l'autor. Només veient de forma reductora a Carlemany com a 'cristià' que reconquereix terres 'cristianes' es pot entendre que l'intent d'apropiació d'unes terres godes per part dels gals, es pugui qualificar de 'reconquesta'. Opinió increïble vinent d'un historiador del segle XX!

[P:9] "Aquesta versió dels nostres orígens [esdevingué clàssica i fou l'adoptada per tota la nostra historiografia oficial](#) ⁽⁷⁾..."

#7 L'autor omet senyalar que la gran majoria de l'historiografia dels segles següents als fets estarà condicionada per la presència censora de l'Inquisició i el sesg propi de la cultura catòlica dominant. Dato essencial en examinar els texts, que no serà esmentat en cap moment en l'anàlisi que fa MCA.

[P:7] "L'arquebisbe Roderic,... Ell [Roderic] és qui atribueix al bíblic Túbal la població d'Espanya, ell és qui [inventava els Cetubales](#) ⁽⁸⁾ com a poble d'on sortiren els celtibers... [ell \[Roderic\] és qui obre a Hèrcules les portes de les nostres cròniques](#) ⁽⁹⁾ i qui imagina..."

#8 Com pot pretendre MCA saber si Roderic es va 'inventar' els Cetubals? No pot ser que Roderic estigués plasmant una opinió del seu temps, i no pas seva?. És un exemple del menyspreu intel·lectual de l'autor per als escriptors antics, totalment injustificat.

#9 Aquí torna a fer el mateix que dèiem en el punt anterior, però en aquest cas, MCA ignora que l'associació de Hèrcules amb aquesta terra, es atribuïda explícitament a clàssics molt anteriors, com per exemple Beroso. És a dir, atribueix com a 'invenció' a un autor posterior, és a dir Roderic, opinions objectivament molt anteriors a ell. Sense cap mena d'explicació.

Capítol:2) Formació de la llegenda d'Otger i primeres etapes de la seva evolució

[P:1] "Estant així les coses,... Segons aquesta, [la reconquesta s'inicia a Catalunya molt abans de Carlemany](#) ⁽¹⁰⁾..."

#10 No cita que hi han altres fonts que parlen de resistència dels pobladors goths als àrabs. Dóna per descomptat la validesa de l'existència de una 'reconquesta' al conjunt de la península!?

[P:9] "És de creure que en l'origen comú d'ambdues versions es devia trobar una narració llegendària molt succinta que feia davallar el nom dels catalans del senyor de un domini anomenat Cataló [situat a Aquitània](#) ⁽¹¹⁾, a qui atribuïa...."

#11 L'autor fa de la localització a Aquitània una dada de una presumpta font comuna, cosa que li permetrà introduir el tema de la localització problemàtica dels camps Cathalaunics, però és que en els dos texts comparats, Aquitània només apareix en un d'ells, en l'altre Otger és provinent de 'Fransa', no específicament d'Aquitània. Per això resulta injustificat col·locar Aquitània com a dada de la font comuna.

[P:12] "Però Chalons és al nord de França en canvi en [l'imaginació dels catalans que](#) ⁽¹²⁾..... El text de Jordanes,.... [no sembla ésser conegut dels nostres erudits fins la segona meitat del segle XVI](#) ⁽¹³⁾..."

#12 Nova apel·lació a una no provada intervenció de l'imaginació dels autors catalans. De nou i amb una total falta de rigor MCA pressuposa invenció abans d'haver-la provada.

#13 Aquí l'argumentació es torna il·lògica, per una banda, reconeix que l'idea de la proximitat dels Camps Cathalaunics a Tolosa, i per tant l'identificació amb Aquitània, prové del text de Jordanes l'historiador goth del segle VI, i que aquesta informació passa als historiadors posteriors encara que sigui de forma indirecta. Però per altre que 's'equivoquen' perquè Chalons (la localització moderna del camp Cathalaunics) és al nord de França. Però és que aquesta dicotomia només es pot donar un cop reconegudes dues localitzacions. Per els autors que està comentant potser només hi havia una localització concreta, la d'Aquitània, i per tant tot el discurs, només corrobora el que el sentit comú ja deia, que si havia una localització antiga (indirecta, per implicació semàntica, i potser errònia), els autors que posteriorment parlen d'aquell lloc, l'atribueixen al que ells coneixien, res més.

També cal destacar que l'autor sembla creure que una informació d'un episodi cabdal en l'història dels goths, i recollida per un historiador goth, només pot passar al coneixement dels erudits catalans (descendents d'aquells mateixos goths) per texts que siguin coneguts per nosaltres. És com si ignorés la possibilitat de la transmissió de l'història dels Camps Cathalaunics entre els goths per altres vies!.

[P:12] "En el passatge corresponent a ('tornà a Tolosa des dels Camps Catalàunics'), [suggerint també la idea errònia](#) ⁽¹⁴⁾ que els dits camps es trobaven prop de la ciutat."

#14 Aquí atribueix de forma ja més gratuïta, que la frase [de Roderic] a semblança del text de Jordanes implica proximitat. És una impressió creada per el discurs. Com que el text de Jordanes semblava que indicava proximitat, el fet de repetir el dictat de l'acció, porta a repetir el sentit de proximitat, però és un artefacte. La frase 'Z tornà de X a Y', no implica proximitat espacial entre X i Y, tan sols continuïtat temporal o d'acció, però a l'autor li val com a manera de reforçar (falsament, per irrellevant) la seva opinió sobre el tema.

[P:13] "[És difícil de dir.... per bé que l'extensió de la regió coneguda, avui i en la quinzena centúria, amb aquell nom és molt més reduïda que la de l'Aquitània dels temps carolingis.](#) ⁽¹⁵⁾"

#15 En aquest bloc l'autor especula amb la possibilitat de que les diferents denominacions de Gascunya i Guiena entre els manuscrits de Paris i València, es deguin a un possible text llatí anterior, però resulta ser simplement una especulació pura i dura. Un pressuposat text anterior llatí és pretessament 'traduït' diferentment per els versionadors posteriors.

[P:15] "La data,... Però, ¿com explicar-se la desconcertant implicació que la [reconquesta de Catalunya](#) ⁽¹⁶⁾ per part del senyor del castell de Cataló [fos feta sobre els gots i no sobre els sarraïns](#) ⁽¹⁷⁾? Creiem que la responsabilitat de [semblant monstrositat historiogràfica](#) ⁽¹⁸⁾ recau sobre l'autor de l'original de la versió de...."

#16 De nou una referència a una in-demostrada 'Reconquesta' de Catalunya, de nou la visió catòlica excloent, per damunt de la realitat sociològica del moment. De nou una 'reconquesta' sense una 'conquesta' prèvia, que indica que MCA està parlant probablement més des de les seves conviccions pròpies que no pas des de raonaments fonamentats.

#17 Aquí es manifesta en tota la seva cruesa, l'esbiaixament de l'autor, que sembla incapaç d'entendre, que els sarraïns van envair aquestes terres, però que la gent qui hi vivia eren goths, i no van ser pas deportats de forma massiva i canviats per àrabs vinguts d'Àfrica, i que per tant té ple sentit parlar de guerres amb els goths, (que estaven sota domini àrab)!. Resulta increïble que un historiador, només pugui acceptar que les guerres es van fer només entre 'cristians' i 'sarraïns', i pretengui ignorar, per exemple la dicotomia gal-goth, o la tensió catolicisme-arrianisme (secular entre els goths, especialment d'aquestes terres) o catolicisme-jueus (àmpliament documentada, i que va donar episodis prou memorables).

#18 El qualificatiu de 'monstrositat historiogràfica' remata l'argumentació donada en el punt anterior, al manifestar que a l'autor li resulta del tot impensable que algú pugui parlar de les guerres de Carlemany en aquestes terres com guerres contra 'els goths'. Cosa que indica la curiosa (per deformada) manera que l'autor veu als habitants d'aquestes terres a l'època (es com si només hi haguessin cristians o sarraïns, no goths, ni gals, ni jueus, ni guiençs, ni berbers... etc). Ridícul!

[P:18] "Hi ha, doncs, un nucli embrionari representat per alfa, inspirat en el [record dels Camps Catalànics](#) ⁽¹⁹⁾ a través de l'arquebisbe Roderic... i en la batalla de Poitiers..."

#19 Presumpció de 'record' en una especulació, insubstancial.

[P:21] "Aturem-nos primerament en el nom d'Otger,... I que, finalment [Otger el Danès era conegut també entre nosaltres](#) ⁽²⁰⁾ a través de les cròniques fabuloses de Turpí ..."

#20 Aquí l'autor fa que l'existència en la cultura de l'època d'altres Otgers famosos (per exemple, el Danès, des de el segle XII), 'expliqui' l'elecció d'un novament anomenat de forma gratuïta 'inventat' Otger Cataló. De nou una especulació, un pre-judici.

[P:22] "Intentem ara [explicar l'aparició dels Nou Barons](#) ⁽²¹⁾,...."

#21 En aquest paràgraf l'autor cita les aparicions de grups de nou cavallers des de el segle XV, i de nou fa el pas d'assimilar l'existència de paral·lels en la literatura a 'invenció' en el cas dels Nou Barons. A part de ser arbitrari, (com en el cas del nom d'Otger, la repetició no implica no existència), en aquest cas és especialment greu per que es deixa de citar la font base de les històries de 'Enèades', és a dir, l'ingredient religiós. Tant el cristianisme, com les religions

anteriors, i de les que el cristianisme va copiar els mites (sants i ordres angèlics), parlen des de temps immemorials de 'enèades' famoses, cosa que es remunta fins l'antic Egipte. Això és pertinent perquè si més no algunes de les redaccions dels Nou Barons, citen explícitament la interpretació religiosa cristiana (9 barons a semblança dels 9 cors d'àngels). De manera que es pot considerar la possibilitat que sigui un element simbòlic i no 'real' en un sentit historiogràfic, si bé tampoc es pot descartar que a l'època, es fessin servir aquesta mena de 'raonaments mítics' a l'hora de fer tasques més mundanes, recordem sinó l'assimilació de Carlemagne amb el rei bíblic David. En cap cas, es pot inferir la no existència o invenció dels dits Nou Barons, per el fet que les Enèades fossin un tema present popular en la cultura de l'època amb arrels clarament anteriors al fet. L'autor en cap cas cita la relació amb el significat religiós que els texts sí mencionen.

[P:24] "[Passem ara a examinar quines gestes... És ben poca cosa oi? Es veu que l'autor de gamma era home de molt poca imaginació, perquè ni aquesta poca cosa va inventar-se, ja que la va extreure, fent-ne una adaptació rudimentària d'un altre text ben conegut, com demostrarem de seguida.](#) (22)"

#22 De nou un raonament circular sobre un pre-judici. Com que ja sabem d'entrada que és una invenció, podem mofar-nos de la falta d'imaginació de 'l'inventor' quant ens troben de que no 'inventa'!. Pot ser és literatura, però no pot ser ciència.

[P:25:26] "[Efectivament, a la crònica fabulosa Gesta Karoli Magni ad Carcassonam et Narbonam,... Vet ací, doncs, unes entrades a Catalunya en les que participen en lloc destacat Otger Danès \(model prístí d'Otger Cataló\) i Otger de Normandia; vet ací una temptativa fracassada de pressa d'Empúries; vet ací la mort d'Otger](#) (23)..."

#23 Aquí l'autor molt assenyadament, conclou que ja que tenim un text anterior on un Otger ve a les terres de Catalunya a fer proeses i és mort a Empúries, els redactors posteriors ho van treure (la falta d'imaginació del punt anterior) d'aquest text. Fins aquí és ben lògic, el que ja no és lògic, és que això demostrí la no existència d'Otger!. Més aviat semblaria que si un text d'origen estranger, parla de la vinguda i mort d'un personatge no català anomenat Otger a aquestes terres, potser és que hi ha una arrel de veracitat en l'història. Però lluny d'això l'autor es basa simplement en la 'fabulositat' del text, per reforçar el seu pre-judici, sense caure en que si l'Otger de la Gesta no té res de real, perquè la Gesta és una 'crònica fabulosa', per el mateix raonament Carlemagne tampoc va existir!. Ens trobem doncs de nou davant d'un raonament formalment defectuós, i que sembla ignorar el més bàsic sentit de la lògica. Aquesta mateixa ignorància voluntària la trobarem de forma sistemàtica en l'anàlisi de l'autor cada cop que una font estrangera apunti a la possible historicitat de Otger Cataló, cosa que indica una voluntat en l'error metodològic.

[P:27] "El fals Filomena era ben conegut... per historiadors de la decadència com Andreu Bosch i [Jeroni Pujades](#) (24)."

#24 Aquí l'autor descriu com l'història d'Otger pot haver arribat a l'època de Pujades, però no comenta que per a Pujades, Otger és ben real i dona una visió força raonada de les seves fetes en una visió conjunta i gaire bé any per any dels fets de l'època. Això al menys hagués pogut donar un sentit de voluntat d'imparcialitat al text.

[P:28] "Passem ara a analitzar la partició de Catalunya en novenes.... La divisió de Catalunya en nou comtats i el mateix nombre de vescomtats, cases de nobles i varvassories, no cal dir que és purament arbitrària. Res no ho demostra millor que

l'existència ja a la primera meitat del segle XV al menys, d'un altre versió de la divisió de Catalunya que suposa [l'existència de dotze cuitat, dotze aigües navals \(rius navegables\), dotze comtats, i dotze vescomtats](#) (25)....

#25 Aquí tenim un altre presumpció d'arbitrarietat. L'autor, basant-se en el fet de que hi ha més d'una partició de Catalunya documentada conclou que les particions son arbitràries. Ignora però que tant l'una (la de novenes), com l'altre (la de dotzenes), tenen una forta component simbòlica, molt especialment en la cultura del moment. Donat que dita natura simbòlica és una dada ben coneguda, resultaria no assenyat creure que l'autor ho fa per desconeixement, i que la seva atribució d'arbitrarietat es basa en la ignorància, per tant només ens queda que pressuposar la voluntarietat de l'autor en ignorar el fet que l'arrel de dita partició (com ja hem dit al parlar dels Nou Barons) és religiosa. Dita presumpció d'arbitrarietat li serveix a l'autor per reforçar l'opinió de que l'història d'Otger és una invenció, mentre que reconèixer la component religiosa (cristiana a l'època) en dita 'invenció' sembla ser que no és de l'interès de l'autor, cosa que resulta curiós en algú que no ha tingut cap inconvenient en qualificar de 'Reconquesta' les guerres de Carlemagne a les terres dels goths.

[P:31] "La versió gamma degué assolir força divulgació, puix ja entre 1435 i 1447 la trobem reflectida, amb alguns errors, entre ells el canvi del nom d'Otger en Roger, en l'obre de l'italià Lorenzo Valla sobre el regnat de Ferran I d'Antequera. [És aquest el primer cop que un estranger es fa ressò de la nostra llegenda](#) (26)."

#26 Després d'haver dit que l'història d'Otger es trata de la Gesta Karoli, obra franca del segle IX, resulta xocant dir que el segle XV és el primer cop que un estranger es fa resó de la 'nostra' llegenda. Com a molt serà de la 'nostra elaboració' de dita presumpta llegenda.

Capítol:3) La versió dels Comentaris de Marquilles

[P:9] "Passem ara a un altre punt que té força interès. Des del punt de vista de la jerarquia feudal, l'acceptació, com a reals, dels episodis narrats per gamma, conduïa a dues conseqüències: primera la [igualtat entre el comtat de Barcelona i els altres comtats catalans](#) (27), i segona, la independència (a causa de llur preexistència) de les nou baronies respecte als nou comtats. De les dues la primera és la que podia tenir repercussions més trasbalsadores, [ja que podia menar a l'afebliment del poder reial, hereu de la preeminència que el comte de Barcelona tenia, des de temps ben reculats, damunt de quasi tots els altres comtats catalans](#) (28)...."

#27 Aquí l'autor sembla implicar que l'igualtat entre comtats és un invent de l'època del naixement de la versió gamma, ignorant de pla, la pròpia tradició ancestral goda d'independència i igualtat entre caps expressades per els historiadors tan antics com Osorius o Jordanes i que continuarà en els comtes catalans com a goths que eren.

#28 En aquest punt l'autor fa esment de l'oportunitat tàctica de la història d'Otger en el escenari polític de l'època que ell pressuposa que s'inventarà la llegenda (si bé en aquest punt encara no ha revelat el moment precís al lector), com a possible motiu de dita 'invenció'. Això que sembla força raonable, té seriosos inconvenients. En primer lloc, confon el que es pot explicar com un oportunisme en la reedició d'un mite antic per interessos locals amb l'invenció total de dit mite. En segon lloc, ignora voluntàriament que l'història d'Otger si fos certa, es situa abans de la preeminència de Barcelona sobre el altres comtats. És a dir, que per l'autor, és forçós que el mite

sigui 'inventat' per aquest motiu d'oportunitat política, i que per tant el raonament fallarà si resultés que el mite de la igualtat inter-comtal tingués alguna base històrica anterior. Però es que resulta que efectivament existeix una llarga tradició testamentària sobre l'herència dels honors en les nostres terres, que va dur al ja famós 'primus inter pares' molt abans de la dita presumpta invenció políticament oportunista de l'història d'Otger. En altres paraules, si al segle XV volien afeblir la reialesa citant l'igualtat dels comtats, hagués estat més directe, remetre's a la pròpia tradició goda i testamentària, que no pas recorre a inventar-se un mite fundacional nou per tal de mirar de justificar quelcom que ja era ben sabut de bell antuvi.

Capítol:4) La versió de Tomic

[P:3] "Però, al costat de tot això, Tomic.... [Diu que Otger era alemany de d'alt llinatge](#) (29) i que l'exercit...."

#29 En aquest punt, una afirmació tan rellevant com l'origen noble i alemany d'Otger no és comentada en absolut per l'autor!. Això resultarà molt significatiu, quan veurem que l'autor en tot moment ignora en el seu anàlisi les informacions sobre l'origen d'Otger provinents dels autors estrangers.

[P:12] "Al llarg d'aquesta relació de les iniciatives de Tomic hem anat apuntat la motivació i la font d'algunes d'elles. [D'altres són purament arbitràries i obeeixen només a la prouja detallista que caracteritza sempre el desenvolupament de les llegendes erudites](#) (30)...."

#30 Aquí l'autor presenta un altre de les seves presumpcions bàsiques. Les 'llegendes erudites' guanyen detalls a mida que passa el temps, cosa que evidentment indica la seva arbitriarietat i naturalesa imaginària. Aquest pre-judici (en cap moment definit ni demostrat) li serveix a l'autor per eliminar del seu anàlisi tot el que pugui ser contradictori als seus pressupòsits, és a dir, que si en un moment li convenia que la localització dels Camps Catalaunics a Aquitània formés part de una presumpta proto-versió (sense gaire fonament per cert), i per tant fos acceptada com a detall 'vàlid', l'origen estranger d'Otger, donat que evidentment pressuposa existència real, és simplement ignorat com a 'detall inventat propi de una llegenda erudita', sense cap mena de justificació ni anàlisi!. Evidentment amb principis tan flexibles com aquest de les 'llegendes erudites' es pot arribar a les conclusions que un desitgi, però certament, difícilment seran vàlides.

Capítol:5) La transmissió de la llegenda després de Tomic

[P:6]T:"De la versió de Tomic parteixen.... [Inventa, a més una batalla de Napifer de Montcada contra els sarrains](#) (31) després de la mort d'Otger, en la qual Hug de Mataplana mena la davantera;..."

#31 L'autor aquí de nou no té cap problema en pressuposar invenció. Enfrontat amb el fet que un autor aporta una dada que li resulta desconeguda, no té cap problema per declarar que és una invenció, sense donar cap mena de prova!.